

РЕШЕНИЕ

№ 3215

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1146** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Сдружение „Спортен клуб И.“, [населено място], чрез адвокат Волева срещу решение /без номер/ от 17.12.2019 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 18901 от 2019 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 5 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 354321 – F 393459/21.08.2018 г., издадено от Директора на ТД на НАП, [населено място], офис „Изток“.

С оспореното НП на касатора на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО), е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, във връзка с чл. 2, ал. 2 и чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, постановено при непълнота на доказателствата, при допуснати съществени процесуални нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Счита, че неправилно СРС не е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Развиват се и съображения за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на

решението на СРС, както и отмяна на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание касаторът се представлява от адвокат Д., която поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юристконсулт Й., която счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В мотивите на решението е прието, че на 27.06.2018 г. по повод подаване на искане в офис „Изток“ при ТД на НАП С., длъжностни лица са установили, че Сдружение „Спортен клуб И.“, в качеството си на работодател и осигурител не е изпълнило задължението си по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО за подаване на декларация образец № 6 за месец 01.2018 г. Декларацията, за едно осигурено от него лице за месец януари, е подадена от осигурителя Сдружение „Спортен клуб И.“ в ТД на НАП на 30.04.2018 г., т.е. закъснението е от 2 месеца и четири дни.

За установеното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F 393459/06.07.2018 г., връчен на пълномощник на дружеството, който го е подписал без възражение. В законоустановения срок от страна на процесното сдружение е постъпило възражение, което е прието за неоснователно.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: касаторът е бил уведомен надлежно за постановяването на решението, чрез изпращане на съобщение, получено от адвокат Я. - колега на адвокат Волева на 06.01.2016 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 17.01.2020 г. /вх. № 1002971/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Направените правни изводи не се опровергават от доводите, изложени в касационната жалба. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Мотивите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат

преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН и отразяват в пълнота фактическите предпоставки, дали възможност на административно-наказващият орган в последствие да упражни правомощията си.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че процесното сдружение е санкционирано за неподаване на дължимата декларация по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО за м.януари 2018 г. в нормативно определения срок за това – до 26.02.2018 г. Вместо това декларацията е подадена на 30.04.2018 г. със закъснение от 2 месеца и четири дни.

Неизпълнението на това задължение е достатъчно основание за ангажиране на отговорността му по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. Настоящата инстанция счита, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН. В АУАН и в наказателното постановление са посочени нарушените законовите разпоредби. В този смисъл не е нарушено правото му на защита. И в АУАН и НП фактическата обстановка е подробно и недвусмислено описана, а и АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити, изисквани по закон, за да може съответният акт да породи целените правни последици.

Настоящата инстанция на АССГ не споделя твърдението в жалбата, че не е спазен срокът за издаване на АУАН - чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 48 от 28.XII.1981 г. по н. д. № 48/81 г., ОСНК срокът от откриване на нарушителя започва да тече от момента, в който органът, който е овластен да състави акта е узнал кой е нарушителят“, поради което и на основание чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на 3 месеца от откриване на нарушителя. В разглеждания казус проверката срещу сдружението е стартирала, по повод на подадено от него искане на 27.06.2018 г., а АУАН № F 393459 е издаден на 06.07.2018 г.

По отношение на възражението за маловажност на случая, настоящата инстанция споделя мотивите на СРС, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради маловажност на нарушението. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения. В случая се касае за регулиране на обществени отношения, свързани с правилното функциониране на финансовата система и упражняването на специфични функции от страна на държавата.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 17.12.2019 г., постановено по нахд № 18901 от 2019 г. на СРС-НО, 5 състав.

ОСЪЖДА Сдружение „Спортен клуб И.“, [населено място], с ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП, [населено място], на основание чл. 63, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 1146 по описа за 2020 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.